

проблем, валиден за епоса като цяло.<sup>3</sup>

От една страна, в хайдушкия фолклор, принадлежащ към късния вариант на героическия епос,<sup>4</sup> героичното е част от същността на персонажите и е база за израз на определени идеи. В същото време употребата на „герой“ се налага и в литературоведския смисъл - като персонаж, участващ или движещ действието в повествованието.<sup>5</sup> В хода на изложението ще се опитам да отгранича двата смисъла. Но в случая е важно да се уточни, че терминът „герой“ ще се използва най-вече в качествено отношение - разбирано като комплекс от качества, които надхвърлят смисъла на синонимите смелост, храброст, безстрашие и кореспондират с по - стари представи, в които героичното се съотнася със свръхестественото. А може би в много случаи употребата на този термин да се осъществява на принципа на количествените съотношения на признаците при всеки отделен персонаж.<sup>6</sup>

Предвид жанровата специфика на основните съставни на хайдушкия фолклор - песните и преданията, участието им в изграждането на фолклорната „биография“ на хайдутина и хайдушката дружина ще бъде разгледано последователно и в определена степен в съпоставителен план.